

ПРЕПОДОБНИ ИСАК СИРИН

**ДА БИ СЕ САЧУВАО ОД ПАДА У
ГОРДУ ПРЕЛЕСТ ПОДВИЖНИК
МОРА СЕБЕ ГРДИТИ И
УКОРАВАТИ**

Монах треба да свакодневно издваја део времена за вежбање у самоуковању. Спочетка када човек тек почне да се вежба, самоуковање има карактер несвесног механизма тј. изговара се само језиком, без особитог саосећања у срцу, али доцније, мало по мало срце ће почети да саосећа са самопрекорним речима. Напослетку, самоукор ће се изговарати од све душе, уз обилно осећање плача, па ће умањити пред нама и сакрити од нас недостатке и сагрешења ближњих, измирити нас са свима људима и околностима, сабрати по свему свету расејане помисли, упутити их на вршење покајања, подарити нам пажљиву и пуну умилења молитву, одушевити нас и наоружати неодољивом силом

трпљења. Самоуковавање има то особито, надасве корисно и тајанствено својство да буди у сећању и таква сагрешења која су била заборављена или на које се није обраћала никаква пажња. Ево једног обрасца самоуковавања:

"Ја сам црв - Боже чуј, Господи помилуј.

Ја сам прах - Боже чуј, Господи помилуј.

Ја сам пепел - Боже чуј, Господи помилуј.

Ја сам сен - Боже чуј, Господи помилуј.

Ја сам ништа - Боже чуј, Господи помилуј.

Ја сам сујета - Боже чуј, Господи помилуј.

Ја сам лаж - Боже чуј, Господи помилуј.

Ја сам грех - Боже чуј, Господи помилуј.

Али, ја сам Твој - Боже чуј, Господи помилуј."

Обрасце самоуковања имамо у "Ридањима" преподобног Исаије Отшелника и у 20. беседи светог Исака Сирина. Свети Исак, чија књига уопште садржи поуке молитвеним тиховатељима или тихујућим молитвеницима - пустињацима и безмолвницима, дао је овакав наслов својој Беседи: "Беседа која садржи у себи најнужније и најкорисније посведневно напомињање ономе који молитвено самује и тихује у келији својој и хоће да пази једино на се". Светитељ каже: "Неки брат написао је следеће и то је вазда у памети напомињао себи:

"У безумљу си проживео живот свој, о посрамљени и свакога зла достојни човече! сачувај се бар овога дана; окани се дана својих принесених на жртву сујети, лишених добрих дела, а обогатених рђавим делима! Не распитуј за овај свет ни за стање у њему, ни за калуђере, ни за делатност њихову каква је, ни за подвиг њихов колики је, - не упуштај се у бригу за било шта такво! Тајанствено си изашао из света, постао си мртав ради Христа, - не

живи више за свет ни за оно што припада свету, да те сусретне покој и да будеш жив у Христу. Буди спреман и приправан да поднесеш сваку увреду, свако додијавање, и поругу и укор од свију. Прими све то с радошћу као да си ти то заиста и заслужио. Са благодарношћу Богу претрпи сваку болест, сваку невољу и беду од бесова, чију си вољу испуњавао. Мишки трпи сваку нужду и горчину која долази од природе. С надом на Бога поднеси лишавање у односу на телесне потребе јер ће ти се тело ускоро претворити у гној. Све то прихвати добре воље, у нади на Бога не очекујући ни избављења ни утехе од кога другог. Стави на Господа сву бригу своју и у свим искушењима својим осуђуј самога себе као њихова виновника. Немој да те ништа саблазни и не кори никог од оних који те вређају, јер си окусио са забрањеног дрвета и стекао си многе страсти. Радосно прихватај ове горчине; нека те оне колико - толико потресу да би доцније уживао у утеси!

Авај Теби и злосмратној слави твојој! Ти души својој, препуној свакога греха, ниси поклонио никакве пажње, баш као да је недужна, а друге си осудио и речју и помишљу! Остави ту свињску храну којом си се до сада хранио! Шта ти је стало до других људи, нечисти човече? И како се не стидиш општења с њима кад си безумно проживео свој живот? Ако обратиш на то пажњу те будеш све то памтио, можда ћеш се још и спасти уз помоћ Божју. Ако ли не будеш, онда ћеш отићи у мрачну земљу, у постојбину бесова и злих духова чију си вољу бестидно испуњавао. Ето, све сам ти посведочио! Ако Бог праведно подстакне људе против тебе да ти узврате за додијавање и прекоре што си на њихов рачун помислио и изговорио, онда васиони свет ваља занавек да устане на те. Тога ради престани од сада чинити како си до сада чинио и трпи невоље које Бог попушта на те заузврат!"

Све је то брат напомињао себи свакодневно да би био кадар подносити, са благодарношћу Богу, и душевном коришћу, напасти или

невоље кад наиђу. Често се збива да неки тајни и тешки грех наш остане непознат људима и некажњен будући прикривен милосрђем Божјим. Али истовремено, или пак нешто доцније приморани смо да колико - толико пострадамо било услед чије клевете било услед чијег цепидлачења наизглед недужно и случајно. Но савест нам наша збори да то страдамо због тајнога греха. Милосрђе Божје које је својевремено прикрило тај грех, пружа нам средство да се овенчамо венцем невиних страдалаца због претрпљених клевета, а и да се уједно казном очистимо од тајнога греха. Свети Јован Лествичник о томе вели: "Испијај жудно подсмех као воду живота од сваког човека који хоће да те напоји тим леком који чисти од похоте, јер ће се тада у твојој души родити сунце дубоке чистоте и светлост Божја неће напуштати твоје срце... Као што мала ватра смекша велику количину воска, тако и мала увреда која нам се често наноси, сву суровост, безосећајност и окорелост срца одједном смекша, заслађује и потпуно искорени. Разматрајући то

прославимо промисао Божји, и
смиримо се пред Њим".
